

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2005-156-0039
Dok.: HTR40306

Besvarelse af spørgsmål nr. 4 af 13. december 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om juridisk rådgivning (L 65).

Spørgsmål:

”Er ministeren enig i, at en aftale om juridisk rådgivning skal foreligge, før rådgivning sker og at aftalen bør underskrives af begge parter? Hvis ja, bedes ministeren redegøre for, hvorfor dette ikke fremgår af lovforslaget.”

Svar:

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af 8. december 2005 af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om juridisk rådgivning, fremgår det af lovforslagets § 2, stk. 2, at aftaler om juridisk rådgivning skal udarbejdes skriftligt. Det fremgår endvidere af lovforslagets bemærkninger til denne bestemmelse, at ud over kravet om skriftlighed indebærer bestemmelsen, at der *skal* indgås en rådgivningsaftale, *før* der ydes rådgivning.

Det fremgår endvidere af Justitsministeriets besvarelse, at udgangspunktet i dansk aftaleret er, at der ikke gælder særlige formkrav til aftalers indgåelse. I lovforslaget er dette udgangspunkt imidlertid fraveget ved det fastsatte krav om skriftlighed for så vidt angår aftaler om juridisk rådgivning.

Ved skriftlighed forstås, at aftalen skal være nedfældet på papir eller på et andet varigt medium, som kunden skal have adgang til. En teknisk indretning anses for et varigt medium, hvis indretningen giver mulighed for lagring og reproduktion i en rimelig periode. Som eksempler på indretninger, der opfylder kravene til et varigt medium, kan nævnes disketter, cd-rom'er og e-mails. Aftaler om juridisk rådgivning vil således kunne indgås såvel pr. telefax, som pr. e-mail.

Indgås en aftale elektronisk, vil denne ikke være påført parternes fysiske underskrift. Det følger således heraf, at der ikke kan stilles krav om, at en aftale om juridisk rådgivning skal underskrives af begge parter.

Som yderligere anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 1 vedrørende lovforslaget finder de almindelige aftaleretlige principper samt aftalelovens regler, herunder om ugyldighed og fortolkning af aftaler, ligeledes anvendelse på aftaler om juridisk rådgivning.

Den endelige afgørelse af, hvorvidt en skriftlig aftale opfylder betingelserne i lovens § 2, vil i øvrigt bero på domstolenes vurdering, herunder bevismæssige vurdering, af den enkelte aftale.